

kročil mezi, stanových §§ 182, 496 č. 3 c. ř. s. a když pak v tom směru vyžaduje, aby řízení bylo doplněno. Co se týká zprošťujícího důvodu, že žalobkyně sama zavinila svůj úraz, ježto šla po cestě, na níž byla zakázána chůze dělníkům závodu, u něhož žalobkyně pracovala, mohlo by se jednati u žalobkyně pouze o spoluzavinění na nehodě. V tomto směru však nemůže dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu ještě v plném rozsahu přezkoumati, poněvadž podle návrhu žalobkyně byl celý rozsudek zrušen a nebylo snad — určením poměru — částečným potvrzením rozhodnuto ve věci samé.

Čís. 15732.

Věno lze zřídit i jako hypotekární bezúročnou pohledávku, splatnou po smrti osoby věnem povinné.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1937, R I 1323/36.)

P r v ý s o u d vyhověl návrhu dcery na poskytnutí věna, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Čistý výnos z majetku odpůrkyně stačí sotva na její výživu. Táž jest 76letá, k práci nezpůsobilá a stížena srdeční vadou. Jest tedy zjevné, že nemůže nyní ze svých příjmů poskytnouti své dceři věna, neboť by musila sáhnouti k úvěru, aby si opatřila potřebné peníze zápůjčkou na svůj dům, avšak nelze popírati, že by uvalením dluhu na dům byly na ni uvaleny nové povinnosti, kterým by nemohla čeliti se zřetelem na své vysoké stáří, churavost a naprostou neschopnost k výdělečné činnosti. Není tudíž odpůrkyně za nynějšího stavu s to, aby své dceři poskytla nějakého věna, nechce-li se sama vydati v nebezpečí, že by při zadlužení svého domu přišla o poslední příjem, který by jí zaručoval aspoň nutnou výživu.

N e j v y š š í s o u d změnil napadené usnesení tak, že odpůrkyně jest povinna zřídití navrhovatelce věno 10.000 Kč ve formě bezúročné knihovní pohledávky splatné v den úmrtí odpůrkyně a vložiti pro tuto pohledávku zástavní právo na svém domě.

D ů v o d y:

Podle § 1220 obč. zák. jsou rodičové zavázáni dáti dcerám při jejich sňatku věno přiměřené svému stavu a jmění, ledaže by se dcera byla provdala bez vědomí nebo proti vůli svých rodičů a soud shledal příčinu odporu za důvodnou (§ 1222 obč. zák.). Poněvadž odpůrkyně ani nenařadila, že navrhovatelka není oprávněna z důvodů nastalých v její osobě žádati za poskytnutí věna, jest jen zkoumati, zda jest s to, aby dala stěžovatelce věno, aniž by tím byla její výživa ohrožena podle hospodářských poměrů v čase, kdy bylo žádáno o poskytnutí věna a tudíž o splnění dotační povinnosti (Sb. n. s. č. 8205). Vyšetření stavu

jmění, který jest zjistiti bez přísného pátrání (§ 1221 obč. zák.), jest napadáno v odvolacím rekursu jen v příčině výnosu domu. Tento výnos byl zjištěn podle posudku znalce stavitele a v odvolacím rekursu není nijak odůvodněna námitka, že výnos domu nebyl udán správně. Poněvadž rozhoduje jen skutečný stav jmění, nesejde na tom, zda by výnos domu odpůrkyně mohl býti vyšší, kdyby odpůrkyně pronajala všechny místnosti ve svém domě. Rekursní soud zjistil, že odpůrkyně má nemovitosti v hodnotě 200.000 Kč, že jest již 76letá, k práci nezpůsobilá, nemocná a odkázaná s výživou na čistý výnos svých nemovitostí, jenž činí 9.888 Kč 40 h ročně a z něhož musí hraditi i své dluhy zjištěné ve výši 48.183 Kč 70 h po případě úroky z nich. Z těch zjištění dospěl rekursní soud k správnému závěru, že čistý výnos nemovitostí sotva stačí odpůrkyni na výživu. Rekursní soud také správně odůvodnil, že odpůrkyně nemůže si opatřiti peněz na věno ani zápůjčkou na své nemovitosti. Stačí-li již nyní výnos její nemovitosti sotva na její výživu, zhoršila nebo dokonce znemožnila by se tato výživa dalším zadlužením nemovitostí, jejichž výnos jest jediným pramenem její výživy. Věno lze však zříditi i jako hypotekární pohledávku splatnou až po smrti osoby k dání věna povinné (Sb. n. s. č. 11983). Rekursní soud mylně dovozuje, že by i v tomto případě hrozilo odpůrkyni nebezpečí, že by o vše přišla, neboť dáním věna jako bezúročné knihovně pohledávky, splatné až po její smrti, není ani v nejmenším ohrožena výživa odpůrkyně, která může svou zákonnou dotační povinnost takto splniti bez nejmenších nesnází, a není tu ani nebezpečí, že by proto mohla přijíti o svůj majetek. Se zřením na zjištěné majetkové a osobní poměry odpůrkyně má soud za přiměřené věno 10.000 Kč.

Čís. 15733.

Žalovaná pozůstalost jest řádně ve sporu zastoupena, byla-li zastoupena dědici, kteří se k ní přihlásili a jichž dědické přihlášky byly na soud přijaty v době zahájení rozepře. Nezáleží na tom, že nebyla zastoupena ještě dalšími dědici, kteří se k ní přihlásili a jichž dědické přihlášky byly přijaty po zahájení rozepře, po případě, že o jejich dědických přihláškách nebylo dosud rozhodnuto.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1937, Rv I 2117/35.)

Nižší soudy zamítly žalobu o vydání odkazu podanou proti žalované pozůstalosti.

Nejvyšší soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí a v otázce, o niž tu jde, uvedl v

důvodch:

Především jest se zabývati otázkou, zda žalovaná pozůstalost byla ve sporu řádně zastoupena. Žalovaná uplatňuje zmatečnost celého do-